

prvoborniteljev in iskrenih prijateljev svojih dr. Bleiweisa in Josipa Jurčiča. Ranjki Raič, pravi dr. Vošnjak dalje, imel je čuda plemenito in za narod svoj neizmerno goreče srce, katero ni druge ljubezni poznalo, kakor ono do Boga in do svojega naroda. Bog mu bode sedaj ondi po svoji milosti poplačal, narod njegov, nesrečni slovenski narod, stoji pa globoko v srce žaljen pri zevajočem grobu, ki je zopet jednega naših najboljših v žrtev zahteval. Narod okoli črne gomile zbran britke solze pretaka po možu, kateri ga je tako nesebično in požrtvovalno ljubil. Sladko spavaj toraj predraga duša in dika slovenskega naroda. Onkraj groba prejel boš plačilo, ki si ga ti v tolišnji meri zaslužil. Sladko spavaj!

Tako nekako glasilo se je poslovilo od groba nepozabljivega Božidara Raiča, župnika v Halozah in državnega poslanca. Kolikor je bilo ondi zbranih Slovencev in lahko rečemo, da nas je bilo na tisoče, niti jednega ni bilo, da bi mu ne bile silile solze srčne žalosti v oči, mnogim so pa kar curkoma lile. Ob Raičevem grobu ni bilo nikake obupne žene ali osiročene dece, ki bi bila po njem jokala, zato je pa jokal in prezgodnjo zgubo svojega odličnjaka obžaljeval ves narod slovenski brez razločka stanú in strank. Bog mu daj večni mir, saj časnega si mož ni nikdar privošil in večna luč naj mu sveti!

Smešnica 23. Zdravnik: „Ljubi moj kako vam je kaj?“ Bolenik: „Tako, tako, slabo — ne slišim.“ Zdravnik: „Kolikokrat sem vam že rekel, da ne pijte žganja.“ Čez 14 dni. Zdr.: „No kako je?“ Bolenik: „Ni vam, g. doktor, treba upiti. Ubogal sem, nisem več pil žganja in dobro slišim.“ Po 8 dneh. Bolenik: „Kaj ste rekli, g. doktor? — zopet ne slišim.“ Zdravnik: „Ste torej pa že pili žganje!“ Bolenik: „Sem, g. doktor; saj kar sem bil doslej slišal, vse ni bilo toliko vredno, kakor frakelj žganja.“

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Za šolo v Šoštanju so svitli cesar darovali 200 gold. iz zasebne blagajnice.

(Na znanje.) Ker utegne zanimati naše bralce in v obče čestilce Bož. Raiča, vsled katere bolezni je rajnci umrl, uprašali smo v dotičnih krogih o njegovi bolezni in reklo se nam je, da je umrl vsled bolezni na ledvicah ali obistih.

(Nevihita.) Na binkoštni ponedeljek je bila dopoludne po severnih straneh Pohorja huda nevihta. Pri sv. Antonu je zdrknila strela s tira ter je že blizo pri tleh prišla v cerkev, v kateri se je sv. opravilo ravno končalo. Dve ženski je omamila, eni pa le nekaj nogo pobila.

V gnječi, ki je vsled tega bila med ljudmi nastala, so neko deklinico nekaj, necega fantka pa precej pohodili.

(Samomor in poskus samomora.) Pri nas v Mariboru postajajo že mladi ljudi siti življenja. Te dni se je nek učenec na tukajšnjem učiteljišču vlegel pred žel. vlak; ta ga je seveda zdrobil, nek drug, 19letni malar, pa se je v usta obstrelil in bode težko ostal pri življenju.

(Na železnici.) Uni den je na železnici med Ptujem in Pragarskim trileten fantič tekel čez železnico v hipu, ko je vlak prihajal. Čuvar, ko ga ugleda, hiti brž za njim, da ga potegne s tira, toda mašina ujame čuvarja ter ga trešči v stran, da obleži v nezavesti. Ko se vlak ustavi, bilo je že 27 vagonov prek fantiča zdrdralo, vendar pa so še potegnili fantiča brez vsake škode izpod 28. vagona. Tudi čuvar je prišel k zavesti.

(Brez potrebe.) V Tešni vesi v Savinjski dolini se je obesila ženska stara uže 81 let. No tej bi pač ne bilo treba dolgo čakati na naravno smrt.

(Zasip jame.) Pri Veliki Pirešici se je udrla jama, iz katere so kopali žveplo, in je zasipala tri delalce. Pravi se, da se je bilo kaj tacega bati že delj časa. Ako je to resnica, pa zadeva dotične podjetnike velika odgovornost, da so še pustili delalcem iti va-njo.

(Srenjski zastop.) V Vranskem trgu si je novi obč. zastop volil za župana gosp. Antona Kumra, v svetovalec pa gg.: Jožefa Musija, Šimona Oseta, Luka Gradišnika, Franca Govediča, Toma Turnškega in Franca Kovčeta.

(C. kr. namestnik), baron Gvido Kübeck, je zadnji teden bil v Celju, ter si je tamošnje šole, c. kr. gimnazijo, meščansko in ljudske šole ogledal.

(Preklic.) Listi ali glasila nemških liberalcev v Gradcu, Mariboru in Celju, so bili, naj bi nemškemu svetu pokazali, kako da je slov. ljudstvo hudobno, grdo laž raznesli, da so „slovenski vandali“ spominek grofa Auersperga na Bledu razbili. Ker pa to ni resnica, bifa bi njih dolžnost to laž preklicati a tega ne marajo, vsaj do čista ne. Tako pravi „D. W.“ v Celju, da še ni spominek padel slovenski drhali za žrtev. Kaj bi sirota dala za to, ko bi mogla reči, da se je to v resnici izgodilo!

(Okrajna priklada.) Okrajni zastop v Brežicah naložil je posestnikom tega okraja 30% okrajne priklade. To je veliko, ako pomislimo, da je 35% že dež. priklada in Bog zna, koliko je še občinske priklade pri dotičnih srenjah.

(† Franc Cerjak), eden najpremožnejših, pa kar je še več vredno, eden najpobožnejših kmetov velike Rajhenberške fare, umrl je binkoštno praznike, komaj 42 let star. Bil je

cerkveni ključar podružnice sv. Antona in oče bogoslovca enakega imena. — Kvaterno sredo ob 10. spremljala ga je silno oblična množica ljudi h grobu, dasiravno je dež curkom lil — živ dokaz, kako priljubljen da je bil ranjki pri svojih sosedah. Naj v miru počiva! Njegovej blagej rodbini pa daj Bog veselje včakati, da bi sin pokojnega, nadopolni bogoslovec g. Franc Cerjak ne le nove meše zdrav včakal, ampak mnogo let se raj. svojega očeta pri Gospodovem oltarju spominjal!

(Požarna straža.) V Mozirju je binkočno nedeljo v hišo g. Lipolda treščilo, jelo je goreti, ali požarna straža je kmalu udušila ogenj. — Tako nas Bog na vse strani opominja, da si snujmo gasilna društva, in vendar imajo ta društva še toliko nasprotnikov! — Na Vranskem se je ravnokar tako dobrodejno društvo ustanovilo.

(Domača izgodovina.) Na c. kr. gimnaziji v Mariboru se je dne 9. t. m. izvršila izkušnja iz štajerske izgodovine. Podvrglo se ji je bilo 6 četrtošolcev in izmed njih so prejeli ti-le primerno darilo: Jurij Kaas, Ciril Radaj, Ivan Žmave, Ferdo Križan in Tone Brezovnik.

(Odkopališč.) Na Slatini je bilo dosmahal 342 gostov.

(Šulverein.) Skupina šulvereina v Št. Juriju ima prihodnjo nedeljo shod, toda ne v Št. Juriju, ampak v Štorah. Seveda, kaj bi delal v Št. Juriju, kjer ne mara nihče za-nj!

(Nesrečna trma.) Kakor se nam poroča se je Št. Hrastnik, svoje dni župan v Spodnji Polskavi, ustrelil. Pismo, ki so ga pri njem našli, kaže, da je gnala moža nezapopadljiva trma v smrt. To je sicer žalostno za pošteno rodbino, toda mi ne razumimo podlosti, ki se kaže v tem, da so se objavile nesrečnega moža žalostne razmere nasproti njegovi živi rodbini. To bi vsekako bilo bolje izostalo in časnikoma, ki sta to storila, nikakor ne služi v priporočenju.

(Psovi.) Sv. Jurij na Pesnici ima sem od 1. dne junija pasjo kontumaco. Sumljiv pes je namreč več psov v tamošnjem kraju obgrizel.

(Do tretjega gre rado.) Nekaterim zastopom ultranemških mest ne gre v glavo, da nimajo nemških turnarjev v Ljubljani rajši, kakor so jim to tovnej pokazali. Zato pa kujó sedaj v svojih zborih resolucije, polne jeze in žolča, zoper njo. Tako sta storila uže prej mestni zastop v Lincu in Celovcu, sedaj se jima je pridružil z enako resolucijo še mestni zastop v Celju. Župana, dr. Neckermana, je pa ona tako zdelala, da je hitro vzel 4 tjedne odpusta ter se podal po svetu hladit se ali ka-li.

(Nova knjiga.) Katol. tiskarna v Ljubljani izvršila je ravnokar krasno knjigo v veliki osmerki: „Zbornik cerkvenih govorov na slavo ss. Cirila in Metodu“. Zbral in na svetlo dal

je bukve čast. gosp. Anton Žlogar, kaplan pri mestni fari sv. Jakoba v Ljubljani. Zunanja oblika je krasna in kolikor smo v naglici videli, ne ostaja za njo tudi znotranja. Več o njej kedaj v cerkv. prilogi.

(Nastavljen je sodnikov.) Pristav pri c. kr. sodniji v Velikovecu postal je gospod Ljud. Perko, v Krškem g. Alojzij Gregorin, g. Karol Ekel v Kranjski gori in g. Albin Smola v Metliki.

(Duhovske spremembe.) P. Erenbert Fettinger, iz reda sv. Benedikta, svoje dni c. kr. ravnatelj v Celju, doslej oskrbnik na graščini v Jarenini je dne 10. junija t. l. umrl. Ranjci je imel pri našem duhovništvu veliko prijateljev. Pokazalo se je to tudi pri njegovem pogrebu, ki se je v soboto dne 12. junija godil. — Č. g. Jurij Čurin, kaplan v Središču, stopil je v stalni pokoj. Tamošnja kaplanija ostane prazna.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru

koroške ulice hiš.-št. 5

se dobijo

„Sprejemnice za podružnico sv. Cirila“

s ponatisom iz pravil za vsako podružnico.

100 po 1 gld. 50 kr.

Svarilo.

Ker jemljeta Janez Ribič in Pavlina Pouh na moje ime denarje na posodo, naznanim, da nisem plačnik za nju. Miklavž Pouh v Sl. Bistrici.

Laterijne številke:

V Gradcu 12. junija 1886: 6, 40, 12, 33, 89

V Dunaju " " " 78, 19, 49, 85, 74

Prihodnje srečkanje 19. junija 1886

Siva ajdna,

zavoljo nje izvrstne rodovitnosti vsega priporočila vredna: ponuja jo za bližajočo se setev za semen Janez Vidovič v Sobotincih, pošta Možganci. Kdor je želi, naj se najdalje oglasi za-njo do 30. t. m.

Oznanilo.

Služba cerkvenika in organista pri sv. Martinu na Ponkvi pri južni železnici (pošta Ponigl) bo s 1. julijem 1886 izpraznjena. Prošnjik, ki je dober orglavec, naj se osebno oglasi.

1-2

Cerkveno predstojništvo.